

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 002922 12 Uvp
Banja Luka, 28.11.2012. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Zlatka Kulenovića kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Edine Čupeljić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi B.Đ. iz K., kojeg zastupa punomoćnik J.N., advokat iz Z. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 5103223161 od 16.01.2012. godine, tuženog F. PIO RS – Odjeljenje za ... B.L., u predmetu ostvarivanja prava na penziju, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 002922 12 U od 30.04.2012. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.11.2012. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se djelimično uvažava, presuda Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 002922 12 U od 30.04.2012 se preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava u dijelu koji se odnosi na odluku o zahtjevu tužioca za ostvarivanje prava na starosnu penziju.

U preostalom dijelu, zahtjev se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv rješenja tuženog 5103223161 od 16.01.2012. godine, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv zaključka F. tuženog sa sjedištem u B. od 26.10.2011. godine, a kojim je odbačen zahtjev tužioca za priznavanje prava na invalidsku penziju, uz obrazloženje da uz zahtjev a ni po pozivu prvostepenog organa nije dostavio svu dokumentaciju potrebnu za odlučivanje o ispunjavanju uslova za invalidsku penziju, pa da se nije mogla vršiti ocjena tužiočeve radne sposobnosti, zbog čega je pravilno njegov zahtjev odbačen kao nedopušten, jer da su ispunjeni uslovi iz člana 125. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. glasnik RS" broj 13/02, 87/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP).

Nižestepeni sud je u obrazloženju pobijane presude prihvatio valjanim razloge odbacivanja zahtjeva tužioca podnijetog dana 23.06.2011. godine, jer da se bez priložene medicinske dokumentacije nije mogla vršiti ocjena njegove radne sposobnosti, a kako on traženu medicinsku dokumentaciju nije dostavio, ni nakon naknadnog traženja od strane prvostepenog organa, to ostali tužbeni prigovori nemaju značaja na donošenje drugačije odluke u predmetnom upravnom sporu.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je ispunio uslove za ličnu penziju, a da je njegovo stanje zdravlja takvo da je bilo potrebno da drugostepena ljekarska komisija ocijeni onu dokumentaciju koja je već sadržana u spisima predmeta. Smatra da razlog što nije dostavio medicinsku dokumentaciju, a s obzirom na činjenicu da je borac I kategorije, ne može biti osnov odbacivanja zahtjeva pa da je upravni organ trebao odlučiti na bazi tih činjenica, a pogotovo što ima pravo na starosnu penziju prema ostvarenom penzijskom stažu i prema godinama života. Predložio je da se zahtjev usvoji i pobijana presuda ukine ili preinači.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je ostao kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta, predloživši da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS" broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz podataka u spisima predmeta proizlazi da je tužilac podnio dana 23.06.2011. godine, zahtjev kojim je tražio priznavanje starosne (lične) ili invalidske penzije. Prvostepeni organ tuženog je smatrao da je zahtjev podniet samo za ostvarivanje prava na invalidsku penziju, pa je u tom smislu tužioca pozvao dopisom od 20.07.2011. godine da dostavi relevantnu medicinsku dokumentaciju za prvostepenu ljekarsku komisiju, a punomoćnika tužioca je dana 23.09.2011. godine upoznao sa takvim traženjem, o čemu je sačinjena i službena zabilješka istog dana. Tužilac nije postupio po pozivu organa da dostavi traženu medicinsku dokumentaciju, propisanu odredbama člana 16. i 17. Pravilnika o ocjenjivanju radne sposobnosti u penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 84/02, 7/05, 29/08 i 41/10 – u daljem tekstu: Pravilnik), zbog čega su bili ispunjeni procesni uslovi da se odluči o tom dijelu njegovog zahtjeva. Pozivanje tužioca na ranije priloženu medicinsku dokumentaciju nije osnovano s obzirom da je na bazi te dokumentacije donijeto rješenje dana 10.11.2009. godine, kojim tužiocu nije priznato pravo na invalidsku penziju, kao i s obzirom na odredbu člana 17. stav 2. Pravilnika prema kojoj medicinska dokumentacija relevantna za ocjenu radne sposobnosti mora biti u originalu i u pogledu laboratorijskog nalaza ne starija od šest mjeseci. Otuda je pravilno odbačen zahtjev tužioca za priznavanje prava na invalidsku penziju.

Međutim, tužilac s pravom ističe da je podnio i zahtjev za starosnu penziju, koju on naziva ličnom penzijom, što znači da je podnio dva alternativno postavljena zahtjeva. Prvostepenim aktom nije odlučeno o zahtjevu za starosnu penziju pa iako je on u žalbi to istakao, tuženi organ nije odgovorio na te žalbene navode, što predstavlja povredu pravila postupka sadržanu u odredbama člana 230. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 13/02, 87/07 i 50/10). Stavom 2. člana 230 ZOUP je propisano da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju ocijeniti svi navodi žalbe. Ako je već prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio žalbene navode, drugostepeni organ se može pozvati na razloge prvostepenog rješenja. Zbog toga je prilikom ponovnog odlučivanja o žalbi tužioca, u kojoj je naveo nedostatke prvostepenog akta u pogledu odluke o pravu na starosnu

penziju, tuženi organ obavezan da ocijeni žalbene navode koji se odnose na dio zahtjeva kojim je tužilac tražio priznavanje prava na starosnu penziju.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi su ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS-a, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje djelimično uvažava i ta presuda preinačava na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona, tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava u dijelu odluke o pravu na starosnu penziju, jer su ostvareni razlozi za djelimično poništenje osporenog akta predviđeni odredbama člana 10. tačka 2. i 4. ZUS. U preostalom dijelu zahtjev se odbija kao neosnovan na osnovu odredbe stava 1. člana 40. ZUS, jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 10. ZUS, za poništenje osporenog akta u dijelu odluke o odbacivanju zahtjeva za ostvarivanje prava na invalidsku penziju.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Zlatko Kulenović

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić